

پنجشنبه

شماره ۸۲۵۲

تاریخ ۱۳۶۶/۲/۲

پیوست شماره

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

ریاست محترم مجلس شورای اسلامی

عطف به نامه شماره ۲۷۳۸ - ق مورخ ۱۳۶۶/۲/۱۵ و پیرو نامه شماره

۸۱۲۹ مورخ ۱۳۶۶/۲/۲۲ :

لایحه قانونی زمین شهری مصوب جلسه ۱۳۶۶/۲/۸ مجلس شورای اسلامی در جلسات متعدد شورای نگهبان مورد بحث و بررسی قرار گرفت و نظر شورای به شرح ذیل اعلام میگردد :

۱ - اطلاق ماده ۸ از این جهت که شامل مجهول المالک نیز

میشود خلاف موازین شرعی است .

۲ - ماده ۹ که به عنوان ضرورت و عنوان ثانوی به تصویب

مجلس رسیده ، از این جهت که مفهوم عدم فعلیت ضرورت و گذاری اراضی با بیروداشهرهای مورد نظراست و مترتب بر تقسیم زمینهای موات و دولتی و عدم تکافؤ آنها شده است و تشخیص عدم تکافؤ و ضرورت و گذاری اراضی با بیروداشهر بعهده مجمع عمومی سا زمان زمین شهری گذاشته شده ، مطابق شرع و برخلاف مدلول اجازة مورخ ۱۳۶۰/۲/۱۹ حضرت امام مدظله العالی نیز میباشد ، زیرا اگر ضرورتی هم عنوان شود که مجوز عدول از احکام اولیه شرع گردد ، باید فعلیت داشته و مشخص آن هم طبق اجازة حضرت امام مرفعا مجلس شورای اسلامی است .

البته در هر یک از شهرهای پس از تقسیم اراضی موات و دولتی ، اگر

وزارت مسکن تشخیص داد تقسیم اراضی با بیروداشهر ضرورت دارد میتواند مراتب را به مجلس شورای اسلامی گزارش دهد و مجلس در خصوص مورد بررسی و اگر تشخیص ضرورت داد آن را تصویب مینماید .

بعلاوه تبصره های ۷ و ۸ که ضابطه شهرها و شهرکهای سراسر کشور

مجلس شورای

شماره
تاریخ
پیوست

صفحه دوم

است. با تبصره ۱۱ که صریحا اعلام میدارد ماده ۹ و تبصره های آن صرفا در شهرهای مندرج در پیوست این قانون قابل اجرا است متناقص است .

۲ - در تبصره ۲ ماده ۱۰ که قید شده اراضی غیرموات وقفی به وقفیت خود باقی میمانند و هرگونه واگذاری اراضی وقفی را مقید به نظروارت مسکن و شهرسازی کرده ، چون اصل در اراضی وقفی غیرموات بودن آنهاست ، درحالیکه طبق این ماده ، اثبات محیات بودن بعهده اوقاف گذاشته شده و این امر ممکن است منجر به ابطال وقفیت بسیاری از زمینهای وقفی گردد منافی با موازین شرع است .

ممکن است تبصره را بدین مضمون اصلاح نمود که اراضی وقفی به وقفیت خود باقی میمانند ولی اگر زمینسی به عنوان وقف ثبت شده و در مراجع ذیصلاح ثابت گردیده که در واقع موات بوده است ، سند وقف ابطال و زمین در اختیار دولت قرار میگیرد .

همچنین الزام متولیان شرعی به واگذاری هرگونه اراضی موقوفه با نظروارت مسکن و شهرسازی بدون ملاحظه نظرواقف و مطابقت با وقفنامه شرعی نیست .

۳ - تبصره ۲ ماده ۱۱ که به وزارت مسکن ، آجازه داده از محصل فواید واحدهای انتظامی در اراضی واگذاری اماکن و تاسیسات عمومی احداث نماید ، از این جهت گویا شمولی در آن مدغمی است و باید به حساب بخزانهداری کل واریز گردد ، منافی با اصل ۵۲ قانون اساسی شناخته شد .

۵ - ماده ۱۲ که تشخیص عمران و احیاء و احیای موات را به عهده کمیسیون گذاشته که یک نفر قاضی هم در آن عضویت دارد در وی قاضی مزبور را قطعی دانسته با توجه به اینکه طبق قانون اساسی ، حکم با پیوست

مجلس - موم

از طرف دادگاه صادر شود، مغایرت قانون اساسی است.

بعلاوه اعلام قطعیت رای بدون اشاره به امکان تجدیدنظر در موارد

سهگانه شرعی نیست.

لازم به تذکر است که مقام تعیین کننده کارشناس رسمی و غیره مستعد

محل عضو کمیسیون مشخص نشده که باید ذکر گردد.

۶ - تبصره ماده ۱۲ به نحوی که انشاء شده مغایرت روشن نیست

باید از آن رفع ابهام بعمل آمده و ارتباطش با ماده ۱۲ صریحا مشخص

گردد تا بتوان اظهار نظر نمود.

۷ - صدر ماده ۱۳ که هرگونه بنا بدون پروانه مجاز و یا نقل و انتقال

به موجب اسناد ماهی و رسمی و را از تاریخ مقرر در قانون

(اصلاح و حذف موادی از قانون ثبت اسناد و املاک مصوب ۱۳۱۰ و اصلاحات

بعدهی آن مصوب ۱۳۶۵) جرم شناخته است، چون قدر متیقن برخی از این امور

به موجب قانون قبلی مورد اشاره جرم محسوب نمیشده، عطف به ما سبق

کردن آن با اصل ۱۶۹ قانون اساسی مغایرت است.

ذیل ماده ۱۳ نیز که دادگاهها را موظف نموده بدخواست وزارت

مسکن بلافاصله رفع تصرف و تجا و زنا بحد درج لیکن دادگاهها بدرسیدگی

نموده و با احراز موضوع و تشخیص امر طبق مقررات برای مقتضی را صادر

نماید، مخالف موازین شرع و قانون اساسی است.

بعلاوه حاله مراجع مدمی ذیحق بعد از حکم دادگاه به مرجع ذیصلاح

در حالیکه مرجع ذیصلاح برای تنظیمات بهر حال دادگاههاست، مفهومی ندارد

و اگر منظور مرجعی غیر از دادگاهها باشد خلاف قانون اساسی است.

۸ - اطلاق ماده ۱۰ که زمینهای متعلق به بنیادهای مستضعفان را که

به حکم حضرت امام مظلوم در اختیار آن بنیاد گذاشته شده و نیز زمینهای ملکی

جمهوری اسلامی ایران

شورای عالی
کشور

بیست و نهم

شماره

تاریخ

پیوست

صفحه چهارم

نهادهای انقلابی غیردولتی مانند کمیته‌ها، مهابت‌ها و بنیاد ۱۵ خرداد و امثال آنها شامل می‌شود. مفا بر موازین شرعی شناخته شد.

۹ - تبصره ۲ ماده ۱۴ که زمین‌داران اشخاص را در صورت تبدیل و تغییر کار رهبری در حکم زمین با برداشتن و نیز شهرداریها را مجاز کرده حتی با عدم رضایت مالک مالیات و عوارض را از زمین ملک اخذ نماید، مفا بر موازین شرعی مغایرت دارد.

۱۰ - در ماده ۱۵ منع مطلق افراز و تقسیم و تفکیک اراضی با بر سر و سرکشور و مقید کردن جواز آن به شرط عمران و آ ماده سازی طبق مجوز وزارت مسکن و شهرسازی مفا بر موازین شرعی شناخته نشد.

فایده مقام دبیر شورای نگهبان

خسرو بیژنی

.....